

Có hai vợ chồng kia đã khá cao tuổi. Mỗi khi ông chồng lái xe, bà vợ hay cằn nhằn, chê ông là phàn nàn chớ m và lái không cẩn thận. Ngồi bên cạnh chớ ng, bà vợ này luôn luôn nhắc ông phải lái như thế này, như thế kia. Ông chồng bực lắm nhưng biết là có nói gì bà vợ cũng không thay đổi nên ông cằn nhằn, kể nhẽ không nghe lời vợ nói.

Một ngày nọ, khi đi đến chỗ ngã tư thì đèn đỏ màu vàng. Ông chồng ngỡ n ngỡ, không biết nên ngừng lại hay đi luôn. Vì ngập ngừng, không quyết định ngay nên ông chồng đã vượt đèn đỏ và bị cảnh sát công an chặn lại. Khi cảnh sát đến gần thì thấy người cầm tay lái không phải một người trẻ tuổi ham chơi nhanh nhẹn ông nghĩ, nhưng là một ông chồng đã cao tuổi. Ông chồng đang bị vợ cằn nhằn vì bị cảnh sát phạt. Bà vợ nói: "Tôi đã nói mà, ông phàn nàn chớ m quá mà ông đâu có chịu nghe. Bây giờ ông thấy khổ chớ a, tiền phạt ít nhất cũng hơn một trăm đồng." Nghe vậy, viên cảnh sát cảm thấy thương trong lòng và thấy tội nghiệp cho ông chồng già bị vợ rầy. Vì thế viên cảnh sát xin ông chồng cho xem bằng lái xe và giấy đăng bạ xe cách qua loa rồi nói: "Chồng vượt đèn đỏ có biết không? Lần này tôi tha không phạt, nhưng chồng phải hứa là mỗi khi lái xe sẽ nghe lời nhắc nhở của bà vợ."

Bà vợ nghe cảnh sát tha không phạt thì mừng quá vì không phải mất tiền. Viên cảnh sát nói xong đi trả về xe của mình, vào xe ngồi và chờ ông bà chồng kia đi rồi mới đi. Nhưng chớ m t hời lâu thấy chiếc xe đó vẫn nằm yên không nhúc nhích. Viên cảnh sát định đi trả lại hỏi thăm xem có chuyện gì cần ông giúp hay không thì ngay lúc đó thấy ông chồng già ra khỏi xe, đi về phía xe cảnh sát. Đến nơi ông chồng nói: Thưa ông, thưa ông chồng phạt tôi đi, tôi sẵn sàng chịu phạt chứ đừng bắt tôi hứa là phải nghe lời bà vợ tôi mỗi khi lái xe, vì bà nói lời như vậy luôn làm tôi nhức đầu lắm!!

Khi cằn nhằn nói, hãy nói đàng hoàng chớ đừng càu nhàu, cằn nhằn hay lời nhai

Ngoài 8 nguyên tắc Thánh Kinh dạy về cách sống đáng đời nói mà chúng tôi đã chia sẻ trong các tuần qua, còn một nguyên tắc khác cũng thật là quan trọng. Đó là khi cằn nhằn nói chúng ta hãy nói

đàng hoàng, rõ ràng chứ không nên cầu nhàu, cằn nhằn hay lòi nhói, vì cách nói như thế cũng có nhiều tai hại cho mối quan hệ vợ chồng. Các ông cũng như các bà đều có những nỗi tính hay cầu nhàu, những hình như các bà mẹ bỉnh này nhiều hơn. Không gì khó chịu cho bọn người sống bên cạnh người có tính hay cằn nhằn, miễn khi có chuyện gì là cứ nói đi nói lại mãi. Khi vui vẻ thì không sao những họ buồn hay ai làm phiền về một chuyện gì thì lại cằn nhằn cầu nhàu về những chuyện cũ.

Miền khi vợ chồng có chuyện cần nói với nhau, chúng ta nên nói cách rõ ràng, đàng hoàng và vui vẻ. Đừng nói úp mở hay nói bóng nói gió, cũng đừng dùng tiếng than khóc để lung lạc người phối ngẫu hay làm cho người đó cảm thấy áy náy để rồi phải chịu theo ý chúng ta. Chúng ta cũng không nên nhiều, nói đi nói lại, nói lại nhiều cả ngày cả đêm. Những lời cằn nhằn đó làm người nghe ngao ngán, sợ hãi và sợ tránh, không dám gặp gần bên chúng ta.

Người hay than van thì người cũng là người có tính bi quan. Bất cứ trong vấn đề gì người đó cũng chỉ nhìn thấy khía cạnh tiêu cực, vì cái gì cũng có thể buồn lo, lúc nào cũng có điều để phàn nàn. Chồng hay hơn như có những bà mẹ khi con còn nhỏ thì than nuôi con quá vất vả, vất vả nhọc, không có thì giờ để làm việc gì khác. Khi con bắt đầu lớn thì than là khó dạy dỗ, nói không nghe, phải lo lắng nhiều và tốn kém tiền bạc cho con quá nhiều. Và đến lúc con trưởng thành sắp ra đời thì sợ xa con sợ như con học than là rồi đây con sẽ quên mình và bỏ mình cô đơn. Có người thì lúc con chưa lập gia đình than là sợ con sẽ độc thân suốt đời. Khi con có vợ có chồng thì than là con chỉ biết lo cho gia đình riêng, không nghĩ gì đến cha mẹ, v.v... Đó là độc để mà cả những người có tính hay than.

Ngoài ra những người hay than cũng có tính như dai những không như chuyện vui hay buồn phớt lờ Chúa ban mà chỉ như những chuyện buồn đau và cả thích như cái lợi những chuyện đó. Không những thế, những người này còn hay như là làm cả người khác và hay như đi như cái những lời đó. Làm khi còn than khóc, khiến làm người có lợi rồi là khổ tâm mà không thể làm gì được. Thật là đau khổ và tội nghiệp cho những ai có người vợ hay người chồng có tính hay cầu nhàu, than van như thế. Người hay than van cũng là người chỉ nghĩ đến nỗi khổ của mình và luôn luôn cho mình là người khổ nhất trên đời, dù chung quanh có nhiều người khổ hơn.

Sách Châm Ngôn trong Thánh Kinh Cựu Ước có nhiều lời dạy về những người có tính hay cằn nhằn. Châm Ngôn 21:9 dạy rằng: "Thà nghèo đói mà sống yên ổn, hơn là ở chung nhà với một người đàn bà hay tranh cãi." Trong một câu Châm Ngôn khác, tác giả lại viết: "Thà nghèo đói góc trên mái nhà, hơn là ở chung nhà với người đàn bà hay tranh cãi" (25:24). Bên Thánh Kinh Diên Ý gọi "người đàn bà hay tranh cãi" là "người đàn bà hay sinh sự." Chúng tôi không biết tại sao Kinh Thánh chỉ nói đến người đàn bà hay tranh cãi hay người đàn bà hay sinh sự mà không nhắc

gì đến nhàn nhàn ngó i đàn ông khó tính hay cầu nhàu. Có i vì các bà ngày xưa cũng có tính cằn nhằn, than van nhieu hơn các ông. Tuy nhiên, không phải nhàn thàn là các ông không mẫn cảm phải chăng bèn nhàn này đâu. Nói chung, các ông ít nói hơn và ít cằn nhằn hơn các bà. Tuy nhiên, khi giận thì rất nóng nảy, hung dữ, quát tháo mĩ ho c có nhàn ng hành động nông nổi nên cũng gây ra nhieu đi u tại h i. Và trong th c t cũng không thi u nhàn ng ông hay than van, cằn nhằn v con ngày đêm. Th t ra thì dù là đàn ông hay đàn bà mà hay cằn nhằn thì ng i chung quanh cũng sợ và không muốn g n.

Trong gia đình, m i khi v ch ng trò chuyện v i nhau hay có đi u c n nói, chúng ta nên nói cách t t n, nhàn nhàn, đàng hoàng và ch c n nói m t l n ho c n u c n, nh c đ n l n th hai là đ . Có ng i nghĩ rằng mình phải nói nhieu, nói đi nói lại nhieu l n m i có kết quả. Có ng i khi v , ch ng hay con cái làm đi u gì l m l i thì không trách m ng m t l n nhàn ng c nh c đi nh c l i mãi. Nhieu ng i nói suốt ngày ch a đ , t i còn nói đ n khuya r i sáng hôm sau th c d y l i tiếp t c nói n a. Chính vì th mà Thánh Kinh nói: Thà n i v ng v , thà n i xó góc nhà hay trên mái nhà còn hơn là chung v i ng i hay than van, gây g , hay sinh s ."

Th t ra khi chúng ta nói đi nói lại mãi m t chuyện, ng i nghe sợ th y nhàm chán, b c b i, không muốn nghe và n u nghe cũng không đ tâm và không muốn làm theo n a. Đ i v i l i l m c a ch ng, v hay c a con cái, n u chúng ta nh c đi nh c l i mãi, ng i đó sợ kh tâm, b m c c m t i l i dày vò, sinh ra t i m c c m ho c c m th y ghét chính mình và ng i chung quanh. Ng i đó cũng có th sợ t c giận và có nhàn ng ph n ng không thu n l i, cũng có th ng i đó sợ đ l i ra và còn làm thêm nhàn ng đi u khi n chúng ta b c b i hơn n a.

Khi m t chuyện đã qua, nh t là nhàn ng chuyện buồn đau, nhàn ng k ni m không vui, hay l m l i c a ng i thân, chúng ta nên đ cho nó qua luôn, đ ng nh c đi nh c l i mà làm kh nhau. Đ c bi t là khi ng i có l i đã ăn năn h i l i, chúng ta đ ng bao gi nh c l i n a, dù cho h u quả c a l i l m đó v n còn. N u m i khi quá buồn kh hay quá t c giận, trong lòng muốn nh c l i chuyện cũ, chúng ta hãy c u nguyện xin Chúa giúp mình đ ng nghĩ đ n nhàn ng chuyện đó n a nhàn ng trái l i, nghĩ đ n nhàn ng chuyện vui, đ m nhàn ng n lành Chúa đã ban cho gia đình chúng ta cho b n thân chúng ta và dâng l i c m t Chúa.

Có bao gi trong đêm khuya yên tĩnh, quý v không ng đ c và n m nghe tiếng m a nhàn gi t trên máng x i hay nghe tiếng n c nhàn t ng gi t trong buồng t m vì ng n c b h ? Nhàn ng âm thánh đó n u nghe qua m t vài phút thì không sao ch n u phải nghe suốt c đêm hay c gi đ ng h thì chúng ta không th nào ch u n i. Tiếng đó làm đ u óc chúng ta căng th ng và l m khi có th làm chúng ta điên lên đ c. Th mà Thánh Kinh ví sánh l i nói c a nhàn ng ng i hay cầu nhàu giận ng nhàn tiếng n c ch y trên máng x i. Câu này cũng trong sách Châm Ngôn c a Thánh Kinh C u c. Châm Ngôn 19:13 ghi nh sau: "Con trai ngu muội là tai h a cho

cha, và sẽ tranh cãi cả a ng ị ị v ị v ị n m ị t máng x ị h ị ng ch ị y luôn." Trong b ị n Thánh Kinh Di ị n Ý là: "Con ng ị ng ị ch là tai h ị a cho cha, v ị m ị neho nh ị nhà đ ị t cho ch ị ng."

Có m ị t thi ị u ph ị kia vì ị y ch ị ng nghèo nên cu ị c s ị ng v ị t v ị . Đã v ị y, lúc ị y ch ị ng bà còn quá tr ị mà ị ị ph ị t gi ị cha m ị đ ị theo ch ị ng v ị m ị t n ị xa ị không ng ị ị thân quen. T ị đó ng ị ị đàn bà này đâm ra oán h ị n đ ị i, oán gi ị n ch ị ng con và nuôi trong lòng m ị t n ị đau bu ị n cay đ ị ng. M ị i khi gia đ ị nh g ị p ho ị n n ị n hay v ị ch ị ng có chuy ị n không vui, bà th ị c su ị t đêm k ị ị khóc lóc, trách ch ị ng m ị ng con, khi ị n trong nhà không ai ng ị đ ị c. Th ị t ra so v ị i nhi ị u ng ị ị khác, cu ị c đ ị ng ị ị đàn bà này không đ ị n n ị ị m than, c ị c ị c nh ị bà nghĩ. H ị n n ị a, n ị u nhìn đ ị i v ị i đ ị i m ị t ị c quan, ng ị ị đàn bà này s ị th ị y mình có ph ị c h ị n nhi ị u ng ị ị khác. Bà có m ị t ng ị ị ch ị ng hi ị n lành yêu th ị ng bà. Bà có con trai con gái, các con c ị a bà đ ị u ngoan ngoãn đ ị d ị y. Bà cũng đ ị c kho ị m ị nh, không đau ị m b ị nh ho ị n nh ị nhi ị u ng ị ị khác, và dù nghèo, bà có n ị ị ị ch ị n ị yên lành bà đ ị c s ị ng trong tình th ị ng yêu c ị a ch ị ng con. S ị dĩ bà than van và hay c ị n nh ị n ch ị ng con là vì bà không th ị a lòng v ị i nh ị ng gì mình có. N ị u chúng ta không th ị a lòng v ị i nh ị ng đ ị u mình có thì dù có t ị t c ị m ị s ị , chúng ta cũng s ị không th ị a lòng.

Thánh Kinh Tân ị c cũng có nhi ị u câu khuyên chúng ta ph ị b ị đi tính hay c ị n nh ị n, ph ị n gi ị n, kêu ca, là nh ị ng đ ị u có ị nh h ị ng tai h ị i trong đ ị i tho ị i gi ị a chúng ta v ị i ng ị ị chung quanh. Thánh Phao-lô khuyên: "Ph ị b ị kh ị i anh em nh ị ng s ị cay đ ị ng bu ị n gi ị n, t ị c mình, kêu rêu, m ị ng nhi ị c, cùng m ị i đ ị u hung ác" (Ê-phê-sô 4:31). Trong m ị t th ị khác, thánh Phao-lô cũng khuyên: "Lúc tr ị c anh em s ị ng trong nh ị ng n ị t x ị u đó và ị ị nh ị v ị y. Nh ị ng bây gi ị anh em nên tr ị b ị h ị t m ị i s ị đó, t ị c là th ị nh n ị , bu ị n gi ị n và hung ác." L ị i Chúa khuyên chúng ta ph ị v ị t đi, b ị đi nh ị ng ị i kêu ca, than van, m ị ng nhi ị c. Đ ị u đó cho th ị y r ị ng chúng ta s ị đ ị ng ị i nói nh ị th ị nào là tùy ị s ị ch ị n ị a c ị a chúng ta. Chúng ta có t ị do và kh ị năng quy ị t đ ị nh ch ị n ị i t ị t hay không t ị t đ ị nói v ị i ng ị ị chung quanh ch ị đó không ph ị là t ị t b ị m sinh hay là đ ị u chúng ta không th ị thay đ ị i đ ị c. C ị u xin Chúa giúp chúng ta bi ị t ch ị n nh ị ng ị i nhân t ị , ng ị t ngào, đ ị y ân h ị u đ ị nói v ị i m ị i ng ị ị i.

Minh Nguyên

Ch ị ng Trình Phát Thanh Tin Lành